

WSPÓLNOTA TARNOWIECKA

MIESIĘCZNIK WYDAWANY PRZEZ URZĄD GMINY W TARNOWCU

NR 7 (17) ROK II

LIPIEC 1994 R.

CENA 3000 ZŁ

Gminna Komisja Wyborcza w Tarnowcu informuje o wynikach wyborów do Rady Gminy, przeprowadzonych 19 czerwca 1994r.:

Nr okręgu wyborczego i nazwisko kandydata	Liczba osób uprawnionych do głosowania	Liczba oddanych głosów ogółem	Liczba głosów oddanych na kandydata
1	2	3	4
Okręg wyborczy nr 1 1.Lawera Stanisław 2.Syzdek Stanisław Kazimierz	301	150	129 16
Okręg wyborczy nr 2 1.Syzdek Janusz 2.Wójcik Bogusław	310	153	32 106
Okręg wyborczy nr 3 1.Koerner Henryk 2.Żygłowicz Andrzej	270	125	62 60

WYNIKI WYBORÓW DO RADY GMINY TARNOWCA

Okręg wyborczy nr 4 1.Bigos Władysław 2.Muzyka Dariusz	401	105	57 39
Okręg wyborczy nr 5 1.Chudy Edward 2.Sanocki Kazimierz	352	78	30 44
Okręg wyborczy nr 6 1.Królicki Józef 2.Ochała Jan	291	77	19 57
Okręg wyborczy nr 7 1.Kobak Stanisława 2.Kopczak Antoni	251	92	48 43
Okręg wyborczy nr 8 1.Grzesiak Jan 2.Kozicki Kazimierz	346	167	91 73

Przedstawiamy sylwetki
radnych Rady Gminy w
Tarnowcu

Prezentację radnych zaczynamy od jej przewodniczącego mgr. inż. Mariana Zoły.

Marian Piotr Zoła

Urodził się w Jasle, lat 32, kawaler. Jest absolwentem Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Pracę zawodową rozpoczął w Instytucie Górnictwa Naftowego i Gazownictwa - Kraków, oddział Krosno. Od 1990 r. pracuje jako informatyk w Urzędzie Miejskim w Krośnie. Znak zodiaku: Ryby. Hobby: komputery i wędkarstwo. Od czterech lat czynnie uczestniczy w życiu gospodarczym swojej wsi - przewodniczący Komisji Rewizyjnej wsi Sądkowa. Po wyborach samorządowych 19 czerwca br. - wybrany radnym do Rady Gminy Tarnowiec. Na pierwszej inauguracyjnej Sesji Rady Gminy zostaje wybrany na jej Przewodniczącego

cd. str. 2

cd. ze str. 1

1	2	3	4
Okręg wyborczy nr 9 1.Sancewicz Zbigniew 2.Zebracki Mariusz	320	129	73 56
Okręg wyborczy nr 10 1.Pętlak Helena	272	51	50
Okręg wyborczy nr 11 1.Kielar Bogusław	391	77	74
Okręg wyborczy nr 12 1.Dobrowolski Stanisław 2.Hap Stanisław	343	109	63 43
Okręg wyborczy nr 13 1.Figlus Jan 2.Michalski Stanisław	250	81	22 50
Okręg wyborczy nr 14 1.Gawęł Józef 2.Marek Jan	282	101	19 81
Okręg wyborczy nr 15 1.Nagi Stanisław 2.Telma Władysław	375	96	61 32
Okręg wyborczy nr 16 1.Słupek Stanisław	368	58	50
Okręg wyborczy nr 17 1.Jabłeczki Jan 2.Kobak Adolf	392	94	36 56
Okręg wyborczy nr 18 1.Tryniecki Tadeusz 2.Zajac Andrzej	260	116	54 59
Okręg wyborczy nr 19 1.Hap Stanisław 2.Herbut Marian 3.Zoła Marian	399	223	26 47 145
Okręg wyborczy nr 20 1.Wietecha Józef	356	130	122

**Z woli wyborców Rada Gminy Tarnowca
przedstawia się następująco:**

1. Bigos Władysław
2. Dobrowolski Stanisław
3. Grzesiak Jan
4. Kielar Bogusław
5. Kobak Adolf
6. Kobak Stanisława
7. Koerner Henryk
8. Lawera Stanisław
9. Marek Jan
10. Michalski Stanisław
11. Nagi Stanisław
12. Ochala Jan
13. Pętlak Helena
14. Sancewicz Zbigniew
15. Sanocki Kazimierz
16. Słupek Stanisław

17. Wietecha Józef
18. Wójcik Bogusław
19. Zajac Andrzej
20. Zoła Marian

Na ogólną liczbę osób
uprawnionych do głosowania w
gminie - głosowało 34,3%
wyborców: najwięcej w okręgu
wyborczym nr 19 (57%), a najmniej
w okręgu wyborczym nr 16 (16%).

Przewodniczący Komisji
Jan Hübner

Zapytany o to, jak sobie wyobraża
wykonywanie funkcji przewodniczącego
Rady odpowiedział:

*"Jako przewodniczący nie chciał-
bym być tylko figurantem do prowadzenia
obrad. Zdaję sobie sprawę, że jest to
funkcja bardzo trudna, ponieważ nie jest
to tylko "przewodniczenie na akade-
mii", ani przewodniczenie na samej tylko
sesji. Przewodniczący to organizator pracy
rady, co oznacza, że jest odpowiedzialny
za cały skomplikowany system uzgodnień
w radzie, w komisjach. Jego zadaniem jest
przygotowanie obrad rady w taki sposób,
aby odbywały się sprawnie i bez zbędnych
dyskusji. Od sporów i dyskusji są komisje,
konsultacje polityczne czy merytoryczne, a
nawet towarzyskie, które powinny odby-
wać się przed posiedzeniem Rady. Na sa-
mym posiedzeniu pozostaje złożenie
oświadczeń i samo głosowanie. W dobrze
działającej radzie na jednym posiedzeniu
złatwia się wiele istotnych, wcześniej
przygotowanych spraw, czego życzylbym
sobie i wszystkim nowo wybranym rad-
nym Rady Gminy Tarnowiec."*

Redakcja

Z teki Adolfa Karasia:

Tarnowiec 1992-02-20

Przestroga dla życia.

Otrzymaliśmy od Boga
Piękną łaskę życia,
Lecz nie po to wcale
By robić nadużycia.
Tylko by żyć szczęśliwie
Z miłością bliźniego
Szanować wszystkich
Jak siebie samego.

Nie będziemy nigdy sami
Ale zawsze z Bogiem,
Walczyć z pokusami
I grzesznym nałogiem.
Mieć dużo wszystkiego
A mieć grzeszne życie,
Nie będzie szczęścia
W takim dobrobycie.

Każdy jednak myśli
Jak zrobić majątek,
Jak też urządzić
Każdy swój zakątek.
Na nic się przyda
Usilne staranie,
Bo umrzeć musimy
A wszystko zostanie.

cd. str. 8

We wtorek 5 lipca br. w sali konferencyjnej Urzędu Gminy w Tarnowcu odbyło się pierwsze posiedzenie nowo wybranej Rady Gminy. Szczegółową informację z tego posiedzenia przedstawimy mieszkańcom gminy po odbyciu kolejnego posiedzenia, na którym zostanie wybrany Zarząd Gminy.

Inauguracyjna sesja Rady Gminy Tarnowca

Tutaj ograniczymy się do podania najistotniejszych informacji, a to że:

- 1) wójtem gminy nowej kadencji został ponownie wybrany mgr inż. Bogusław Kielar;
- 2) przewodniczącym Rady Gminy jest mgr inż. Marian Zoła;
- 3) delegatem do sejmiku samorządowego woj. krośnieńskiego wybrano Bogusława Wójcika;
- 4) sprawozdanie z działalności samorządowych władz gminnych I kadencji przedstawił wójt gminy mgr inż. Bogusław Kielar.

Ze względu na jego doniosłość dla funkcjonowania władz gminy II kadencji przedstawiamy je w całości:

"W 1990 roku przywrócony został w Polsce klasyczny system dualistycznego ustroju administracji publicznej - z podziałem na administrację rządową i samorządową.

Samorząd terytorialny po zmianie ustroju politycznego po II wojnie światowej - najpierw z konieczności akceptowany przez ówczesne władze - szybko uznany został za inicjatywę obcą ustrojowo. W 1950 r. dokonano diametralnej zmiany: Ustawa z 20 marca zniósła związki samorządowe i dualizm administracji. Zadania administracji przejęły rady narodowe stanowiące przedłużenie państwa w terenie. Społeczności lokalne straciły podmiotowość prawną.

Tak więc przez 40. lat funkcjonował w Polsce system, który z prawną instytucją samorządu terytorialnego niewiele miał wspólnego. Powielał pochodzący ze Związku Radzieckiego model tzw. "jednolitej władzy państwowej".

Ustawa o samorządzie z 8 marca 1990 r. po 40. latach przywraca samorząd, normuje ona kluczowe kwestie związane z organizacją i funkcjonowaniem samorządu. Z założenia ma charakter ustrojowy, stanowi konstytucję samorządu terytorialnego.

Świadomość tego, że podejmowanie i rozwiązywanie spraw lokalnych pozostaje w gestii społeczności miejscowej tworzy szansę na wyzwolenie jej inicjatywy, zaradności. Utwierdza w przekonaniu, że tylko własną, zbiorową pracą można rozwiązywać lokalne problemy. Jego podstawę stanowi upodmiotowiona gmina, a wyrazem tego jest przyznanie jej osobowości prawnej oraz zagwarantowanie sądowej ochrony samodzielnia.

Gmina może być właścicielem mienia komunalnego i uczestnikiem obrotu gospodarczego. Trzeba zaznaczyć, że konstrukcje kluczowych kwestii dotyczących organizacji i funkcjonowania gminy są zgodne ze standardem EWG, spełniają wymogi światowej deklaracji Samorządu Terytorialnego przyjęte na Kongresie Międzynarodowego Związku Władz Lokalnych w 1985r.

Stworzenie ustroju samorządowego w gminie było pierwszym krokiem w tworzeniu państwa obywatelskiego oraz metodą oddolnego budowania nowego ładu gospodarczego i politycznego. Jednocześnie jednak nastąpiło umocnienie mechanizmów państwa biurokratycznego w postaci tzw. administracji specjalnej,

która zawiaduje znacznym, nieracjonalnie szerokim zakresem odpowiedzialności w sprawach publicznych, bez jakiegokolwiek kontroli obywatelskiej.

Mam nadzieję, i tego nowej Radzie, mieszkańcom i sobie życzę, że doczekamy się decentralizacji zadań administracji publicznej, poprzez dokończenie procesu komunalizacji zadań państwowych i kompetencji administracyjnych o znaczeniu lokalnym czyli, wprowadzenie samorządu II szczebla /powiatów ziemskich/.

W myśl zasady służebności państwa wobec wspólnot obywatelskich decentralizacja zadań administracji publicznej powinna objąć wszelki majątek, zadania i kompetencje administracyjne, które służą zaspokajaniu zbiorowych potrzeb. Ich realizacja powinna być przedmiotem oceny lokalnych społeczności i ich przedstawicielstw. Reasumując, cele reformy terytorialnej to:

- nowe ułożenie kompetencji w administracji publicznej,
- uporządkowanie terytorialne państwa,
- kontynuacja przebudowy państwa biurokratycznego, ukształtowanego przez ustrój poprzedni, opartego o kierowniczą rolę partii i zorganizowanego do innego sposobu podejmowania decyzji i zarządzania państwem - w państwo obywatelskie,
- przebudowa finansów publicznych,
- wzrost ekonomiczności zarządzania funduszami publicznymi z dyspozycji pionowej /resortowej- uznaniowej/ do dyspozycji gminy czy powiatu.

Trzeba podkreślić, iż tych podstawowych założeń i mechanizmów nie dostrzega lub też nie chce dostrzegać parlament czy rząd, czego dał wyraz w zaprzestaniu prac ustawodawczych nad dalszą decentralizacją państwa, a nie można przy tej samej organizacji, która służyła państwu opartemu na zasadach gospodarki scentralizowanej, kierować życiem państwowym w warunkach gospodarki opartej na prawach wolnego rynku. Próby pozostawienia starego systemu rządzenia i posługiwania się nim dla realizacji celów nowego systemu muszą skończyć się niepowodzeniem. Dlatego konieczna jest dalsza reforma administracji publicznej tak, aby nowe mechanizmy podejmowania decyzji nie stały w sprzeczności z zasadami ustrojowymi państwa demokratycznego, a przeciwnie, służyły w pełni realizacji jego nowych celów. Stwarza to w bieżącej kadencji ogromne zagrożenie dla - z tak wielkim trudem odbudowywanych samorządów gminnych.

Gospodarka Gminy w okresie I - szej Kadencji

W roku 1990 budżet

na początku roku wynosił: 2.012.055 tys. zł

na dzień 31.12.90

5.376.017 tys. zł

wykonanie

5.194.411 tys. zł.

W pierwszym roku działania samorządu szczególną uwagę zwrócono na sprawy organizacyjne, zmiany kadrowe, opracowania statutów, regulaminów. Chciałbym przypomnieć, iż realizacja budżetu przebiegała na starych zasadach, według planu poprzedniej Rady. Budżet był zasilany przez dotację z Urzędu Wojewódzkiego. Na koniec roku nie przekazano należytej dotacji w kwocie 550 mln zł, mimo naszych interwencji, łącznie z Ministerstwem, kwoty tej nie odzyskano. Niedobór ten pokryto z budżetu 1991r.

Oprócz spraw organizacyjnych, kadrowych przystąpiono również do komunalizacji mienia. Jak wiadomo gmina została uwłaszczona na mieniu, którego właścicielem na dzień 31.05.1990 był Skarb Państwa. Proces komunalizacji jest bardzo złożony, wymaga wiele czasu, materiałów źródłowych, żmudnych prac przygotowawczych. Zasadniczą trudność polega na udowodnieniu własności Skarbu Państwa. Komunalizacja w naszej gminie nie została jeszcze zakończona, nowa Rada dądzić musiała ją kontynuować.

cd. str. 4

W pierwszym roku włożono wiele wysiłku w porządkowanie budynku gminy, zarówno w dosłownym sensie, jak również w prace przygotowawcze dotyczące ogrzewania budynku i wyposażania Urzędu w niezbędne urządzenia techniczne.

Rok 1990 był również rokiem zmian ustawowych dotyczących pomocy społecznej. GOPS w 1990 objął pomocą 135 osób, mieszkańców naszej gminy. Ogółem wykorzystano środki na kwotę 183 mln zł, w tym z budżetu centralnego 130,094mln zł na pokrycie zasiłków stałych z tytułu inwalidztwa od dzieciństwa, zasiłków okresowych. Z budżetu gminy wykorzystano 52,906 mln zł na zasiłki celowe /jednorazowe/. Z zasiłków na pomoc mieszkaniową na podstawie wytycznych nr 74 MPiPS, do końca roku skorzystały 153 osoby na kwotę 34.991mln zł /dopłaty do węgla, gazu, energii/. Środki te pochodziły z budżetu centralnego.

Rok 1991

Budżet na początku roku
wynosił 6.009.299 tys. zł
na 31.12.91 6.056.569 tys. zł
wykonanie 6.045.514 tys. zł

Rok 1991 był oparty na nowych zasadach finansowania zadań własnych i powierzonych. Szeroki zakres działania gminy rodzi pytanie o środki niezbędne do realizacji tych zadań. Środki te ma zapewnić między innymi zapis ustawowy (art.54 ustawy samorządowej), są to:

- 1/dochody zwyczajne / podatki, opłaty i inne wpływy określone w odrębnych ustawach jako dochody gminy /
- 2/dochody z majątku gminy
- 3/subwencje z budżetu państwa.

Jasne określenie źródeł dochodów pozwoliło na sfinansowanie niektórych zamierzeń, najważniejsze z nich to:

- zakup hydroforni od SUR na Kwiatkowiskach -120 mlnzł
- zakup budynku SUR koło stacji PKP -196 mlnzł

Przy uchwalaniu budżetu na początku roku wydzielono część środków tj. 1.900 mln zł do dyspozycji rad sołeckich. Trzeba powiedzieć, że poszczególne rady sołeckie wykorzystwały środki na właściwe cele, szczególnie na remonty dróg, na które przeznaczyły 382 mln zł oraz na rozpoczęcie inwestycji takich jak:

budowę DL w Czeluśnicy -152.876 tys zł
w Potakówce -149.696 tys. zł

zakup materiałów na DL w Gliniku Nowym - 86.499 tys. zł

zakup materiałów szkoła w Gliniku Polskim -102.255 tys. zł

oraz na remonty DL w Roztokach, Łubnie Szlacheckim, Sądkowej, Wrocance i Tarnowcu.

Tarnowiec wykorzystał 340 mln zł, w tym:
uporządkowanie śmietniska -200.000 tys zł
uporządkowanie stawu -140.000 tys.zł.

Niezależnie od środków rad sołeckich na drogi przeznaczono z budżetu gminy 1.223 mln zł, w tym:

- przebudowa drogi Glinik Polski-Piotrówka -230 mln zł
- ulepszenie nawierzchni Gliniczek-Umieszcz -160 mln zł
- przebudowa drogi Wrocanka-Potakówka - 70 mln zł
- remonty dróg Gliniczek, Brzezówka -302 mln zł.

Na pozostałe ciągi dróg wożono żwir wg zamówień rad sołeckich. We wsi Czeluśnica, staraniem przede wszystkim Pana

Kozickiego, przebudowano drogę na "Zapłocie" i obok tartaku. Również w Gliniczku ulepszono nawierzchnię na długości około 400m. W Dobrucowej wymieniono oświetlenie uliczne.

- Prowadzono w dalszym ciągu prace komunalizacyjne, najważniejsze z nich to:
- przejęcie na mienie komunalne wodociągu w Dobrucowej i Tarnowcu
 - przejęcie wyposażenia, nieruchomości budynkowej i gruntowej lecznicy zwierząt w Tarnowcu
 - przejęcie budynku i gruntu agronomówki.

W roku 1991 GOPS objął pomocą 132 osoby. Ogółem wykorzystano środki na kwotę 429 mln zł, w tym z budżetu centralnego 309,710 mln zł, natomiast z budżetu gminy 119,415 mln zł.

Rok 1992

W roku 1992 budżet na początku roku wynosił 13.861.778 tys.zł
na dzień 31.12.92 15.761.427 tys.zł
wykonanie za 1992 15.657.372 tys.zł

Należy wspomnieć o nowym źródle finansowania gminy, jest nim udział w podatku dochodowym od osób fizycznych. Na rok 1992 planowano z tego tytułu 2.900 tys. zł jednak uzyskano zaledwie 2.127 tys. zł. Stosunkowo duży błąd powstał w wyniku błędnych szacunków Urzędu Wojewódzkiego. Pozostałe dochody wykonano ponad plan i nie zahamowano realizacji planowanych wydatków.

Zasadniczą przyczyną zwiększenia budżetu prawie dwukrotnie była subwencja oświatowa - z racji przejęcie szkół podstawowych jako zadania własnego gminy. Oświatę przejęto od Kuratora Oświaty z zadłużeniem. Mimo podpisanego porozumienia o całkowitym wyrównaniu zadłużenia przez Kuratorium, nie wywiązało się ono z umowy i nie zwróciło gminie ok.100 mln zł które miały być przeznaczone na pokrycie wydatków rzeczowych.

Gmina przejęła majątek szkolny z bardzo złym stanem technicznym budynków. Myślę, że każdemu z państwa jest to doskonale wiadome. Aby pomóc oświacie podjęto decyzję o dalszej kontynuacji budowy szkoły w Łajscach. Na jej budowę zaplanowano 500 mln zł, równocześnie zawarto porozumienie z Kuratorium na dofinansowanie tej inwestycji w wysokości 50% poniesionych nakładów przez gminę.

Należy podkreślić, że gmina Tarnowiec uprzedziła wówczas zapis ustawowy o obligatoryjnym przejęciu szkół przez samorządy w 1994r. Zapis ten był konsekwencją polityki prowadzonej przez ówczesny rząd i zgodny z terminarzem decentralizacji państwa.

Edukacja powinna być strategicznym zadaniem państwa - a tym samym gminy i rodziców. Proces edukacyjny powinien iść w kierunku większego związku ze światem, wobec którego stają dzieci i młodzież, poprzez:

- zdobycie wiedzy,
- rozwijanie zmysłu krytycznego,
- lepsze poznanie samego siebie, swoich zdolności i ograniczeń,
- rozbudzenie zdolności twórczych,
- zdobycie umiejętności pełnienia odpowiedzialnej roli w życiu społecznym,
- zdobycie umiejętności porozumiewania się z innymi,
- wyrobienie większej operatywności i gotowość do rozwiązywania licznych nowych problemów.

Warunkiem spełnienia tych założeń jest odpowiednia kadra, zaplecze techniczne, budynki, itp. Wydaje się logiczne, że realizacja tych celów ma większą szansę powodzenia w szkolnictwie samorządowym. W kontekście takich przesłanek została podjęta przez Radę Gminy decyzja o przejęciu szkół. Dla wszystkich jest to z pewnością oczywiste, że prawo decydowania powinno być umiejscowione na tym szczeblu, gdzie istnieje największe prawdopodobieństwo podjęcia odpowiedniej decyzji. Wiele publikacji wykazuje słuszność i zasadność przejęcia szkół.

Można by zadać pytanie o dzisiejszą rzeczywistość oświaty tarnowieckiej, ale ten problem wymaga odrębnego potraktowania. Jedno chciałbym powiedzieć, że:

zmiany w tym kraju - także i w oświacie - dają szansę a nie gwarancje, natomiast poprzedni system dawał gwarancje, w związku z tym tak trudno jest zaakceptować te zmiany; lepiej po staremu a pewniej, niż po nowemu, ale mniej pewnie. W związku z tym także wśród nauczycieli można zaobserwować wrogość do zmian, do samorządów, do reform, natomiast wielu rodziców wciąż jeszcze nie docenia wartości dobrej szkoły.

Znaczna część społeczeństwa, również i w naszej gminie obawia się zmian, woli poczucie bezpieczeństwa, jakie daje znana sytuacja, ponieważ w ten sposób łatwiej jest żyć. Zmiany niosą ze sobą zwykle poczucie niepewności, obawy. W tym miejscu chciałbym życzyć nowej Radzie odwagi w budowaniu nowej rzeczywistości i zachęcić do odważnych decyzji, opartych przede wszystkim na wiedzy i doświadczeniu.

Kryzys oświaty - zresztą nie tylko w naszym kraju, jest bezsporny. Jest to kryzys zarówno strukturalno - organizacyjny, prawny, finansowy jak i kryzys wartości. Żadnego z tych problemów nie da się rozwiązać osobno. Najtrudniejszym do pokonania jest kryzys wartości. Jest to najbardziej dotkliwa szkoda pozostawiona po 45 latach komunizmu w naszym kraju. Nowe podejście do nauki opiera się przede wszystkim na rozwoju zainteresowań, talentów, a generalnie na dostarczeniu bodźców do wszechstronnego rozwoju osobowości człowieka.

W roku 1992 dokonano z budżetu gminy dalszych zakupów materiałowych, opracowań dokumentacyjnych, remontów szkolnych:

- na budowę szkoły Glinik Polski - 87 mln zł
- szkoła Tarnowiec 133 mln zł / m.in. wymiana pieca 39, dokumentacja 75, krzesła stoliki 14/
- szkoła Umieszcz 80 mln zł
- szkoła Brzezówka 39 mln zł
- szkoła Wrocanka 14 mln zł
- szkoła Roztoki 15 mln zł
- szkoła Łubienko 20 mln zł
- szkoła Łubno Szlacheckie 41 mln zł.

Łącznie placówki oświatowe dofinansowano na kwotę 430mln zł.

Na utrzymanie i remonty dróg w 1992 przeznaczono 1.183.089 tys.zł., i tak:

- Tarnowiec 187.574 tys.zł
- Łajsce 167.427 tys.zł
- Glinik Polski 166.908 tys.zł
- Glinik Nowy 130.367 tys.zł
- Sądkowa 98.637 tys.zł
- Umieszcz 61.821 tys.zł
- Gąsówka 48.006 tys.zł
- Wrocanka 60.097 tys.zł
- nawierzchnie asfaltowe 81.342 tys.zł
- utrzymanie koparki 25.666 tys.zł.

W 1992r. Rada Gminy podjęła decyzję o zakupie koparki dla potrzeb miejscowych sołectw za kwotę 172 mln zł. Według opinii sołtysów była to słuszna decyzja - koparka wykorzystywana

jest przede wszystkim dla potrzeb budowy dróg i drobniejszych prac interwencyjnych.

W dalszym ciągu kontynuowano budowę DL w Człuśnicy kosztem 210 mln zł, DL w Potakówce kosztem 200 mln zł, DL w Nowym Gliniku 50 mln zł. Pozostałe planowane zadania realizowano zgodnie z planem.

W roku tym objętych pomocą GOPS było 315 osób. Ogółem wykorzystano środki na kwotę 1.048 mln zł, w tym z budżetu gminy 344 mln zł.

Rok 1993

W roku 1993 Rada Gminy podjęła realizację szeregu zadań inwestycyjnych, które swym zasięgiem przekroczyły możliwości finansowe samorządu. Do uregulowania wszystkich zobowiązań finansowych pozostało 100 mln zł, za roboty przy rozbudowie szkoły we Wrocance. Ogółem na finansowanie inwestycji w 1993 r. przeznaczono 3.818mln zł w tym:

- szkoła Łajsce 1.017 mln zł
- szkoła Wrocanka 675 mln zł
- szkoła Tarnowiec 671 mln zł
- szkoła Glinik Polski 618 mln zł
- szkoła Umieszcz 250 mln zł
- DL Nowy Glinik 173 mln zł
- DL Człuśnica 154 mln zł
- DL Potakówka 260 mln zł

W związku z podjęciem wielu zadań inwestycyjnych ograniczono wydatki na pozostałe zadania. Szczególnie dotkliwie zaznaczyło się to w zakresie utrzymania i remontów dróg na co przeznaczono 513 mln zł. Planowany budżet w 1993r. był po raz pierwszy zrealizowany ponad plan. Wszystkie uzyskane ponadplanowe dochody przeznaczono na inwestycje szkolne.

Ogólna liczba osób objętych pomocą społeczną w 1993r. wynosiła 329. Przeznaczone na ten cel środki to kwota 1.357 mln zł, w tym z budżetu gminy 398 mln zł.

Rok 1994

W roku 1994 uchwalony budżet stworzył możliwości dalszej kontynuacji rozpoczętych inwestycji. Ogółem na inwestycje szkolne przeznaczono kwotę 3.200 mln zł, natomiast na inwestycje związane z budową domów ludowych 800 mln zł. Pozostałe zadania to: telefonizacja 100 mln zł, rozbudowa wodociągu Sądkowa 50 mln zł, zakupy inwestycyjne 200 mln zł (w tym zakup nysy, kontenerów), 50 mln zł staw w Łubnie.

Do realizacji inwestycji przystąpiono zgodnie z umowami zawartymi z przedsiębiorstwami, które wyłoniono w drodze przetargów. Na dzień dzisiejszy gmina z tego tytułu nie ma żadnych zobowiązań. Na remonty dróg w tym roku przeznaczono kwotę 700 mln zł. Podziału tych środków dokonano zgodnie z zaleceniami powołanej przez Radę Gminy komisji do spraw dróg.

Zapewniam, że wydatki i dochody są realizowane proporcjonalnie do uchwalonego budżetu i na koniec czerwca wynoszą:

- dochody - 52,32 %
- wydatki - 52,42 %

Obecnie na terenie gminy pracuje 15 osób zatrudnionych w porozumieniu z Rejonowym Biurem Pracy. Osoby te wykonują wiele prac remontowych na obiektach szkolnych oraz przy robotach drogowych.

Biorąc pod uwagę obecną sytuację polityczną kraju należy się raczej spodziewać redukcji zamiast zwiększenia środków finansowych gmin. Obecna polityka rządu wskazuje na próby ograniczania kompetencji samorządów sprowadzając je do roli osoby odpowiedzialnej, bez możliwości podejmowania samodzielnych decyzji i równocześnie nie ograniczania funduszy. Oznacza to zwykle konieczność wynajdywania sposobów na lepsze osiągnięcie celów w ramach skromnych środków, którymi dysponuje gmina. Wiąże się to z rozwijaniem bardziej twórczego i innowacyjnego myślenia, aby lepiej wypełniać coraz to nowe zadania. Chciałbym przede wszystkim tego Państwu i sobie w tej nowej kadencji życzyć.

Zadaniem radnego jest reprezentowanie poglądów wyborców. Jednakże to, że się zostało wybranym nie oznacza automatycznie tego, że się wie, co myślą różne grupy społeczeństwa. Chciałbym, abyśmy jako radni byli przekonani, iż jest rzeczą ważną aby ludność odgrywała większą rolę w podejmowaniu decyzji, a przynajmniej miała na nie wpływ. Zachęcam więc do szerokich kontaktów, a przede wszystkim uczestniczenia chociażby w zebraniach wiejskich i wszelkiego rodzaju spotkaniach. Zachęcam wszystkich do wykorzystywania wszelkich źródeł informacji na temat tego, jakiego rodzaju usług oczekują mieszkańcy, - informacje te zapewnią lepszą podstawę do podejmowania decyzji.

Życzę zdolności kierowania się innym myśleniem niż według zasady "my wiemy lepiej" - warto sprawdzić czy tak jest w istocie.

Zasadą państwa obywatelskiego jest to, że każdy ma prawo do podobnych usług. Mimo iż potrzeby poszczególnych osób i grup są różne, trzeba ciągle pamiętać, że nie są mniej ważne niż nasze własne, czy też wsi, w której mieszkamy.

Zachęcam do ciągłego poszukiwania sposobów i pomysłów na lepsze zaspokajanie potrzeb naszych mieszkańców, na lepsze świadczenie usług.

Życzę nowo wybranym radnym dużo czasu na studiowanie problemów naszej społeczności tarnowieckiej, odwagi wyjścia poza własne poglądy i wiedzę, aby nasze działanie cechowała:

- kompetencja i fachowość,
- aktywne menadżerskie podejście do rozwiązywania problemów administracyjnych,
- neutralność polityczna w wykonywaniu zadań i podejmowaniu decyzji,
- stałe doskonalenie zawodowe,
- pełna odpowiedzialność za wykonywane zadania,
- lojalność i służebność wobec gminy i obywateli,
- uczciwość i rzetelność w pracy oraz nienaganna postawa etyczna.

Chciałbym również życzyć sobie i państwu patrzania na ludzi poprzez pryzmat tolerancji. Tolerancja jest atrybutem wolnego kraju. Od rozsądku jednak zależy, aby gmina nie finansowała głupoty.

Życzę wszystkim radnym, aby ta kadencja przyniosła wiele ciekawych i pożytecznych działań, abyśmy swoją wiedzę i doświadczenie wykorzystali jak najlepiej. Świadomi ogromu pracy i problemów stojących przed nową Radą życzę wytrwałości i zdrowia.

Chciałbym w tym miejscu podziękować za 4 - letnią współpracę dotychczasowym radnym i tym wszystkim, z którymi współpracowałem - wszystkim pracownikom Urzędu i mieszkańcom gminy. Tym bardziej chciałbym wyrazić swą wdzięczność, że przez okres tych czterech lat ogromnie dużo się od wszystkich nauczyłem. Pragnę równocześnie przeprosić za błędy i niedociągnięcia swoje i pracowników gminy. Jeżeli przy tym i ja mogłem kogokolwiek czegoś nauczyć, to ogromnie się cieszę."

Wójt Gminy
mgr inż. Bogusław Kiekar

Zawiadomienie

Pełnie dyżury w każdy
poniedziałek od godz. 16 - 17
w Urzędzie Gminy w Tarnowcu,
pokój nr 2.

Przewodniczący Rady Gminy
Marian Jędrzejko

*Wszystkim Radnym i Wójtowi
gminy Tarnowiec z okazji wyborów
gratulacje i życzenia skutecznych
działań samorządowych dla dobra gminy*

składa
Redakcja

Wyborcom z okręgu wyborczego nr 3
w Tarnowcu, którzy poparli moją
kandydaturę w wyborach
samorządowych serdecznie dziękuję.

Henryk Hoerner

*"Nawet najmądrzejszy nie
znajdzie postulatu, jeśli wiele
mówi, ale działa powoli."*

Mo Ti

Pomniki przyrody naszej gminy

Pisząc artykuły o tematyce przyrodniczej staram się przekonać Czytelników, że cała przyroda, która nas otacza - to nasz wspólny dom. Chroniąc przyrodę przed zniszczeniem - chronimy środowisko w którym żyjemy.

W Polsce, tak jak i na całym świecie, wprowadzane są odpowiednie ustawy i zarządzenia, które osłaniają prawną ochroną niektóre elementy przyrody. Jedną z form takiego działania jest ochrona pomników przyrody.

"Pomnikami przyrody są pojedyncze twory przyrody żywej i nieożywionej, lub ich skupienia o szczególnej wartości naukowej, kulturowej, historyczno - pamiątkowej i krajobrazowej oraz odznaczające się indywidualnymi cechami, wyróżniającymi je wśród innych tworów, w szczególności sędziwe i okazałych rozmiarów drzewa i krzewy gatunków rodzimych lub obcych, źródła, wodospady, wywierzyśka, skałki, głązy narzutowe, jaskinie" (Art. 28 ustawy o ochronie przyrody).

Takich obiektów jest obecnie w Polsce około 20 tys. W naszym województwie zarejestrowano 144 pomniki przyrody żywej i 11 pomników przyrody nieożywionej.

Jak na tym tle wygląda nasza gmina?

Według stanu z dn. 31 grudnia 1992r. w wykazie pomników przyrody woj. krośnieńskiego, w gminie Tarnowiec znajdują się tylko 4 drzewa będące pomnikami przyrody.

Oto ich wykaz i krótka charakterystyka:

1. Dąb szypułkowy o obwodzie 430 cm, wys. 25 m, liczący około 350 lat - rośnie w Tarnowcu obok leśniczówki.
2. Buk pospolity - trzy drzewa rosnące w Tarnowcu w parku podworskim, obok budynku szkoły. Wiek ich szacowany jest na około 250 lat, wysokość 30 m, obwód od 315 - 380 cm.

Być może, że na terenie gminy znajdują się jeszcze inne imponujące urodą i wiekiem wymagające ochrony drzewa lub krzewy.

Bardzo proszę o informację na ten temat. Działajmy wspólnie, aby zachować je dla przyszłych pokoleń.

Henryk Koerner

Aleja wysadzona okazałymi lipami, ciągnąca się od byłego tarnowieckiego dworku na pn do przejazdu kolejowego, była uznana prawnie pomnikiem przyrody, i w literaturze naukowej oraz w przewodnikach turystycznych jako taka figuruje.

Przed kilku laty, w czasie burzy niektóre lipy zostały powalone, inne mocno zniszczone - co nie oznacza, że pozostałe piękne okazy lip przestały być pomnikiem

przyrody. Również uszczuplone środki finansowe Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody w Krośnie na konserwację pomników przyrodym, nie mogą być

powodem zaniechania obowiązku ochroniarskiego, i nie uwzględniania alei lipowej, będącej walorem krajobrazowym Tarnowca, w wykazie pomników przyrody woj. krośnieńskiego.

Redakcja

Warszawa, dnia 21.06.94r.

REDAKCJA
WSPÓLNOTA TARNOWIECKA

Na całym świecie w 1944r. obchodzimy proklamowany przez ONZ Międzynarodowy Rok Rodziny.

W każdej, nawet najmniejszej miejscowości, wsi, miasteczku, czy mieście wiele można zrobić dla złagodzenia trudności życia codziennego rodzin, rozwiązywania problemów życia w rodzinie.

Dużą rolę w inspirowaniu takich przedsięwzięć może odegrać prasa lokalna, między innymi poprzez popularyzowanie wartości takich jak: Szacunek i tolerancja w rodzinie, solidarność i odpowiedzialność oraz przez podejmowanie różnych inicjatyw w postaci spotkań, konkursów, organizowanie pomocy potrzebującym rodzinom. Polski Komitet MRR otrzymuje już informację od gazet lokalnych o różnych formach działalności, inicjatywach służących rodzinie. Są one dla nas niezmiernie cenne - będziemy je szerzej popularyzować w naszym kraju i za granicą.

Zwracam się zatem do Waszej Redakcji z prośbą o włączenie się do tych ważnych obchodów i o przysyłanie do Polskiego Komitetu wszystkich materiałów jakie Redakcja publikowała i publikować będzie na ten temat.

Zachęcamy również do popularyzowania przez Waszą Redakcję jednego z głównych haseł przyswiecających tym obchodom:

"PREZYDENT - BURMISTRZ - WÓJT PRZYJACIELEM DZIECKA"

Życzę samych sukcesów

Dorota Kempka

Przewodnicząca Komisji Organizacyjno - Informacyjnej
Polskiego Komitetu Międzynarodowego Roku Rodziny
SENATOR RP

MRR - 1994 TWORZYMY MAŁE DEMOKRACJE W SERCU SPOŁECZEŃSTWA
cd. str. 8

W wieku 22 lat zmarł tragicznie 14 lipca 1994r.
nasz współpracownik **Waldemar Buba**.
Wspominamy Cię z głębokim żalem.
Wyrazy szczerego współczucia Rodzinie Zmarłego.

składają członkowie
Gminnej Komisji Wyborczej

Podziękowanie

Składamy serdeczne podziękowania wszystkim, którzy uczestniczyli w pogrzebie naszego Syna Waldemara, a szczególnie wielebnym księżom: ks.Zbigniewowi Bielamowiczowi, ks.Franciszkowi Boguniowi, ks.Waldemarowi Dopartowi, ks.Andrzejowi Sołtysowi oraz p. Józefowi Świdrakowi i współpracownikom z ZZG "INCO" w Tarnowcu.

Rodzina

Z teki Adolfa Karasia

cd. ze str. 2

Nieraz pozostaje
Majątek uciulany,
Jest kilkoro dzieci
Nie ma Taty, Mamy.
Kłótnica jest w domu
Pomiędzy dziećmi,
Wodzą się po sądach.
Darzą przekleństwami.

Nie o majątek i ciało
W życiu zadbać trzeba,
Lecz o duszę - bo ona
Wejść może do Nieba.
Cóż jest piękniejszego
Nad życie stateczne,
I coś radośniejsze
Jak nie życie wieczne.

O miłości bliźniego
Nie myślimy wcale
Czasem brat z bratem
Też żyje niedbale.
Jedni nad drugimi
Nie mają litości,
Niewiele z nas wie
O prawdziwej miłości.

Tak z biegiem życia
Wszystko się zmienia,
Odchodzi przyjemność
Nadchodzą cierpienia.
Zdrowie nas cieszy,
Ból zmusza do łez,
Na wszystko w tym świecie
Przychodzi kres.

Żyjmy więc spokojnie
Używajmy świata,
Za rozważne życie
Czeka nas zapłata.
Świat po to stworzony
By się życiem cieszyć,
Lecz w czasie życia
Za wiele nie grzeszyć.

Kiedy nam przyjdzie
Z tym światem rozstać się
Každy z nas przed Sądem
Ostatecznym stanie.
I aby się dostać
Bez grzechów do Nieba
Boże przykazania
Przestrzegać potrzeba.

Przyjemniejsze Bogu
Jest życie z umiarem:
Miłość i czystość
Jest największym darem!
Wzmocnione modlitwą
Dobrymi uczynkami -
Wtedy Sam Pan Jezus
Wstawi się za nami.

Karol Ady

cd. ze str. 7

Przekazaby do wiadomości Czytelników Wspólnoty Tarnowieckiej apel senator Doroty Kempki z okazji obchodzonego w tym roku Międzynarodowego Roku Rodziny, prosząc o nadsyłanie do Redakcji informacji o podjętych przez szkoły, komitety rodzicielskie, rady sołeckie, zakłady pracy itd. inicjatywach związanych z Międzynarodowym Rokiem Rodziny

Będziemy je publikować na łamach naszej gazety.

Redakcja

Miód pszczeleli z pasieki "WROCANKA"

Miód to bardzo wartościowy produkt pszczeleli. Tak w przeszłości jak i obecnie jest cennym środkiem spożywczym i leczniczym. Przykłady doceniania i stosowania miodu można mnożyć. Producentem miodu były zawsze pszczoły - są i dzisiaj. To im zawdzięczamy nasze wzbożone jadalospisy: miód, owoce, nasiona. To one od wieków zapylają kwiaty roślin. W mojej kilkudziesięciopniowej pasiece we Wrocance pozyskuję trzy gatunki miodu.

Z pierwszego miodobrania otrzymuję wiosenny jasnożółty miód z przewagą mniszka lakarskiego. Szczególnie zalecany jest dla osób ze schorzeniami serca, ponieważ zawiera stosunkowo dużo glukozy, i wzmacnia mięsień sercowy. Charakteryzuje się tym, że dość szybko ulega krystalizacji.

Drugie miodobranie odbywa się po przekwitnięciu lip. Miód lipowy o kolorze złotożółtym, bardzo aromatyczny, przypomina woń kwiatów lipy, ma smak lekko gorzkawy. Chętnie spożywany przez osoby, które często ulegają przeziębieniom i chorobom gardła.

Trzecie miodobranie przypada na okres późnego lata. W tym okresie pozyskuję miód z białej koniczyny z domieszką spadzi z drzew liściastych. Jest to miód o szczególnych zaletach smakowych, regeneruje siły i wzmacnia organizm.

Wyjątkowo w tym roku, będzie można zaopatrzyć się w miód z focieli błękitnej. Miód dotąd nie spotykany na naszym terenie, o szczególnym aromacie i smaku. W tym celu zostały wykorzystane odłogi jako pożytki pszczele.

W celu lepszego wykorzystania właściwości leczniczych miodu wskazane jest spożywanie go w postaci roztworu (1 łyżeczka miodu na szklankę letniej przegotowanej wody) przygotowanego na 10-12 godzin przed wypiciem. W roztworze tym przez ten czas aktywizują się substancje o charakterze biokatalizatorów

Chętnych do nabycia świeżego miodu zapraszam do mojej pasieki we Wrocance.

J. Faber

WSPÓLNOTA TARNOWIECKA

- miesięcznik

Wydawca: Urząd Gminy w Tarnowcu. Adres Redakcji: 38-204 Tarnowiec, Urząd Gminy, pok. nr 3. Redaguje zespół. Opracowanie i skład komputerowy Marcin Kielar. Korekta i druk kserograficzny wydawcy. Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega sobie prawo skracania tekstów oraz prawo adiustacji. Nie odpowiadamy za treść tekstów zamieszczonych we Wspólnocie Tarnowieckiej.

Pismo zrzeszone w Polskim Stowarzyszeniu Prasy Lokalnej.

Wspólnota Tarnowiecka znajduje się w stałej ekspozycji Polskiej Prasy Lokalnej i Polonijnej w Muzeum im. S. Fischera w Bochotnicy.